

En

aandelig Sang,

Gud til Ære

og

Næsten til Opbyggelse,

uddragen af

den hellige Skrift,

saavel det Gamle som Nye Testamente.

og kan synges som:

Hvo ikkun lader Herren raade.

J. David Petersen

Rasmus

Tromsø. 1856.

Saaes tilkjøbs hos M. Urdal.

V box 18:540

D Christen Sjel, som Guds Aand giver Sit Bid-
ne om jers Sange-Pund, I som med Sang jer
Tid fordriver, Dg har en let sandfærdig Mund:
Stem op engang en Sang om Sange, Som gjennem
Skriften fort kan gange.

2. Hvad Ordet i sig selv anslanger Udi vor Chri-
stendom og Tro, Er Skriften delet udi tvende:
Guds Lov og Evangelium: En Moses Sang om
Død og Vaade, En Lammets sang om Liv og
Naade.

3. Det Gamle Testaments Orden Ved Sa
indvendt og viet var, Den Tid vor Frelser kom til
Jorden, Det ny med Sang begyndet har; En Mo-
ses sang naar Mørket endes, Marie sang der Lyset
tændes.

4. Saa var det gamle Testamente Figurer og
Afbildninger, Alt paa det ny som er i vente; Men
nu for os fuldkommet er. Nu seer vi Gud i Ordet
trykker, End de i Cermoni og Skygger.

5. Syng nu Zion alle Munde, Syng Mose Lov
og Lammets Sang, Syng saa paa Jorden, at vi
kunde I Himlen høre Engle-Klang; Lov Gud paa

Sangens Sal og Sæde, I Aand og Andagt syng
og qvæde.

6. Guds Israæl i forðum Dage, Sang om den
Brønd i Bera Lund, Det jeg vil til Exempel tage,
Alt syng om hver Tid og Stund: Guds evig Wiis-
doms Sange Kilbe, Min Lyft er tidlig, seent og silde.

7. Den første Sang i Skriften funden, Er en
Triumph og Seiers Sang, Da Slaget blev i Dybet
vunden, Dg Striden stod i Strømmens Gang, Der
Gud i Havets Afgrund heder, Slog selv sit Folks
Fiender neder.

8. Da sang en Moses Glæd' i Landet For
Pharaos Død og Grav, Den Tid Gud torrede Far-
Bandet, Udi det røde Tangers Hav, Men lod der
hans Uvenner qvale, Halvandet hundred tusind Sjele.

9. Sang ikke Moses frisk mod Døden, Guds Lov
for Herrens Israæl? Han var Guds Djener usfortro-
deg, O, himmel-salig udvalgt Sjel! Nu var Du
af Vandre-Staven, Du sang Valet mod Hvile-
saven.

10. Hvor ofte har din Bon udreddet Et knur-
rende, haardnakked Folk? Hvor trolig har du for dem
bedet, Hvor flittig var du deres Tolk; Du stod i
Gabet for Guds Brede, Dg skjulte dem mod Her-
rens Hede.

11. Du var en Muur ved Leier-Kjæppen, Med
Herrens Brede's Jorden=Jld, Du lettet ofte Synde-
Skjæppen, Dg redded dem da de foer vild; Nu var
du kjed af al din Noie, Nu fandt du Hvile i det Hvile.

12. I Dommernes de gamle Dage, Sang Barach
Abimefens Son, Naar Zicera som dem mon plage, Ved

Hebers Hustru fik sin Lon, Da Sonnen brod hans
Dop og Dinding, Som blev Guds Folk ei liden
Binding.

13. Var David ei den store Sanger, Der sang for
Herren Dag og Nat, Han sang med Graad sin Syn-
de-Anger, Han sang med Fryd sin Sjele-Skat, Han
sang om Fryd i Farligheder, Han sang om Fred i
Noligheder.

14. Han sang om Herrens Lov og Lære, Han
sang om Fred og Nolighed, Han sang om Guds frygt,
Ros og Ære, Han sang om Liv og Salighed; Hans
Sange staar til Prov optegnet, Dg tigaang femten
rigtig regnet.

15. Sang Samuel i Racot Rama, Om Guds
Regjering, Raad og Dom, Da sang enhver sit glad
Laudama: Af alle som til Najots kom, Men for
Prophetens Chor derinde, Sit Ærinde kan ingen
finde.

16. I Davids Tid de Jeduthuner Sang udi
rens-Huses Chor, Hvis Munde var som Jyds
Basuner, Til Bass, Discant og Alt Tenor. Dg A-
saphs Børn af Sang er vorden Der mest berømt
paa ganske Jorden.

17. Vor Sjele-Elskers Brude-Vise, Af venlig
Sang berømmes vidt, Vor Brud og Brudgom An-
den priser I Salomon og Sulamith; Dg Brudgom-
men Salomon vor Broder, Dg Bruden Sulamith
vor Moder.

18. O, Sjele-Brudgom! som vil virke Et sa-
ligt Venkab med vor Sjel, Din Sulamith den chri-
sten Kirke, Et svoren dig i Daaben til; Lad Ægte-

Baadet ei opspændes, Dg Elskovs Sengen aldrig
endes.

19. Naar Salomon til Konge krones, Med Sei-
ers Skrig og Frydesang, Hans Lykke-Raad heel høit
optones, Med Instrumenters Lyd og Klang; Al
Jorden skjælv og sig bevægte, Al Menigheden sang
og legte.

20. Da han i Nolighed indsattes, Sad paa sin
Kongelige Stol, Langt større Wiisdom han indheftes
End under alle Himlens Sol, Hans Ordsprog var
tre Tusind mange, Hans Viser fem og tusind Sange.

21. Her kommer mig med Sang i Mode En E-
saias Amos Son, Hans Sang er Himmel-Honning
søde, Om Davids Huus og Jacobs Brønd; Han tak-
ker Gud som Ordet sendte Dg evangili Lys optandte.

22. Propheten mærker Tiden noie, Dg stemmer
op sin Wiingaards Sang, Han regner al den Fliid
og Møie, Vor Gud har haft saa mangen Gang Paa
i den gamle Jøde-Kirke, Men ingen Frugt har kun-
t virke.

23. O Gud! som har din Kirke plantet Paa Zions
Høi og frugtbart Sted, Dg denne overalt forplantet
Alt bare Frugter af din Sød, Ved vores Frugt vi
selver grue Kun bitter, suur og vilde Druer.

24. De Salamander tre i Ilden, De trende Mænd
i Ilden fast, Som Svale fik af Hjalpe-Kilden, Mod
al dens Magt og Overlast, De lod sin Lyd og Lov-
sang høre, Mod al Naturen saadant gjøre.

25. Huslærereren gaer ind med Sange Sin Fæ-
dres Dyd og Romantisk, Han regner ud de Linier
lange, Dg gjør sin Bog halv harmonisk, Fra Snock

beres Koes udbære, Til Dni Son Guds Præst i Ære.

26. Han sang Guds Kundskab at afbilde, At Lærdoms Sprog er Livsens Vei, Han sang om Skriftens Hoved-Kilde At Herrens Frygt er Visdoms Vei, Saa stiler han en Sang derover, Dg synger hellig, Herren lover.

27. Naar Simeon den Makabaer Blev tryk i sin Regjerings Gang, Da drev han ud de Gasareer, Dg viede Staden ind med Sang, Der hortes Zitter, Ruth og Simler, Alt Jacobs Huus i Glæde vrimler.

28. Her maa med ringe Sangerier, Dvittere disse hellig Mand, Det hellig Dvinde-Companier, Er og sin' Sange vel bekendt, Saa drager jeg min Pen tilbage, Dg Dvindesang i Stilhed drage.

29. Den første Sang udført af Dvinder Var over Havets Gjennemgang, Da Maria den Prophetinde Indgik sin Broders Moses Sang, Hun sang Gud Lov for Laas og Lyde, For Pharaones Fart og Fryde.

30. Debora, en sangkyndig Dvinde I Dommerns Regjerings Tid, Hun sang den anden Sangeriade, Sin Seiersfang paa endte Strid, Da Gud ved Hebers Hustru endte Det Unde Sisera indspendte.

31. En Jephtha Datter Seier loved, Sin Fader gif med Sang imod, Den Tid han udi Strid har doved Mod Ammons Born sit Liv og Blod, Hun sang den Psalterbaaren Blomme, Til Dversangen Seiers-Drumme.

32. En Samuels Bonvunden Moder, Paa sin forlangte Lives Frugt, Dpstillede sin' Sange-Roder, Dg sang i Herrens Tempel smukt, Hun takker Gud som sig bonhorde, Dg hendes Livs Frugt varlig forde.

33. Det Synge-Chor i Seiers-Dansen, Israels første Konges Tid, Da Hoben sang i Dvinde-Krandsen Om Sauls Svend og Davids Flid, At Saul vel et Tusind fælde, Men David slog ti Tusind Helte.

34. Den Østerlanst Arabisk Dronning Kom i Besøg til Salomon, Hun saae hans Residens og Baaning, Hans Svende, Vagt og Garnison, Hun saae hans Folk og Flok utallig, Hun loved Gud og sang ham salig.

35. Guds Wiisdom selv sin Sang udfiger, Hos Salomon for hver opfat, At han sang blandt Guds Sange-Piger Dg spilled for ham Dag og Nat, Hun sang og legte for hans Throne, Guds Herlighed var hendes Krone.

36. Josia Død i Grædesange Var valliseret sørgelig, De Grædemelodier mange, Er nynnet ud vemodelig, Hans Død gif ind i Graad og Klage, I Sammersfang og Sørgedage.

37. En Juditha Merari Datter, Som gif i Feldt med Krigs Besvær, og Hoved hug af den Bespotter, Anfører for al Afsurs Hær, Da stemmer hun sit Jubilerer, Med Seiersfang og triumpherer.

38. Til Slutning Tobias den Gamle, Som sang Guds Lov for Mod og Med, Han længe maatt' i Mørket famle, Fik dog sit Syn igjen betroed, Et love Gud af ham fremfortes, Den lange Lovsang lydig hortes.

39. Det gamle Testaments Sange Er nu saa vidt tilsammenbragt, Endskjøndt endnu kan fattes mange som under Pennen ei er lagt, Dog for min gamle Vadmelts-Kræde, Maa Sangerne mig undskjyldt have.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

40. En dyb Forklaring er her ikke, Min Hjerne kan ei sligt formaa, Jeg noies maa med Vand at drikke, Naar jeg Binammen ei kan naa; Med Sinai jeg Afsted tager Dg stille over Zion drager.

41. Den første Sang af Mandspersoner, Ny Testamente har begyndt, Er Gabriel, hvis Engle-Tone, Guds Søn i Kjødet har forkyndt; Den Dag vor Frelser blev undfangen, Dg har sin Moders Liv indgangen.

42. Bøttisto Fader Zacharia, En Præst i Herrens Huus med Flid, som skifte Linden af Abia, Bar runden frem for Davids Tid, Han sang Guds Lov af Aandens Glæde, At Sønnen skuld' hans Bei berede.

43. Den Tid vor Frelser kom til Jorden, Dg Himlens Døre blev opladt, Da Sangens Fader fød er vorden, Guds Engle sang om Julenat; I Sabbaths Solens Morgengange, Sang Morgenstjernen Nattesange.

44. Guds Engle sang om Midnats-Tiden For Hyrderne i vilden Mark, De sang om Silo Semach liden, Den store Himmelenes Monark; De sang Guds Ære i det Høie, De sang at Fred skal Jorden føie.

45. Da Simeon, den Mand bedaget, Sin Frelser paa Armen fik, Hans ganske Sind til Sang var draget, Hans Sang en salig Død angik, Sin Svane-Sang og Valet-Vise, Han sang til Jule Kydelmisfe.

46. Et Borne-Chor i Fryd der høretes Paa Jerusalems Gader skjon, Sin Palme Søndags Sang udfortet, I Hosianna, Davids Søn, En Seierssang for Seiers Herren, De sang og frydet sig i Æren.

47. En Sammersang i Rama Sange, Da Rachels Børn de borte blev, Det Borne-Mord som mon beganges af Kong Herodes falske Rav, Hvori saamange Kinder blegnet, Ufkyldig Børnedag optegnet.

48. Guds Søn i Davids Dert er fundet, At synge om sin egen Død, Den Hjørnesteen i Zion grundet, Som Bygningsmændene forskjød, Men er for dem som Troen slippe, En Paaløbs-Steen og Anstøds-Klippe.

49. Vor Jesus sang sit Efterminde Skjæthorsdags Aften for sin Død; Han sang om Livet vi skull' vinde, Vor Indgang til Gud Faders Skjød; Han sang den store Himmel-Psalme, Halleluja i Aften-Psalme.

50. O høie Himmelsode Sanger, Som ud med Sang mod Døden gif, Den Tid du løste Dødens Fanger, Som ved dit Fængsel Frihed fik, Du gif med Sang til Eveds-Haven, Du sang mod Pine, Død og Graven.

51. O Himmel-Glands, du Morgenstraale! Guds ubesmattet taalig Lam, Som tog med Sang din Afsteds Skaale, Dg bar al Verdens Syndeskam; Her saae du Dødens Kamp og Moie, Der saae du Kroppen i det Høie.

52. Guds Engle sang om Paaskemorgen, Da Jesus op af Graven stod, Da mange sang, endskjønt forborgten, Som tre Dags Tid ei Mund oplod, I Søndags Solens Morgenrode, Da Sabbaths Solen stod af Døde.

53. Utvivlet har Guds Engle sjunget, Paa Christi hellig' Himmelgang, Da har den hele Himmel